

тели, кои-то му подкопавали Апостолско-то значеніе, и основавали оправданіе-то прѣдъ Бога само въ упазваніе-то на сичкыя обрядовъ законъ, като сполучили да накарать и мнозина отъ покръстены-ты вече язычници, да ся обрѣжъжъ. Въ това си писмо Апостолъ-тъ ся отнася до безусловно-то одобряваніе на проповѣди-ты му отъ Апостолы-ты въ Іерусалимъ, и имъ разяснява, че законъ-тъ е само едно ръководство камъ І. Христа, а оправданіе-то ся постига само чрѣзъ вѣрж-тж въ Него.

Посланія-та до Ефессяны-ты, Филиппійци-ты и Колоссяны-ты сж написаны пакъ отъ Ап. Павла, въ врѣмя на първо-то му запираніе въ Римъ. Ефесскы-ти и особито Колосскы-ти Христиане тогава ся излагали въ голѣмъ опасностъ прѣдъ единъ особитъ родъ Іудействувавши лжеучители, кои-то враждували вѣтрѣшно на Апостолско-то ученіе за оправданіе-то чрѣзъ вѣрж-тж, безъ дѣла-та на закона, и ся опытали да го замѣнжъ само съ едно измѣдрвано смиреніе, ангелоподобнж святостъ, строгъ аскетисмъ, високомѣриж духовнж мѣдростъ и Іудейство, размѣсено съ нѣкаквы си теософически глупости. Срѣщу това тѣхно сковано лжеученіе, Апостолъ-тъ противупоставилъ двѣ-тъ си ближии по съдържаніе-то и съобразны съ врѣмя-то посланія до Ефессяны-ты и Колоссяны-ты. Въ първо-то той, безъ да влиза направо въ припириж, прѣдстави Христианство-то за истинно божественнж мѣдростъ, отъ кождъ-то чловѣчестина-та ся оправдава и освящава: прѣдставляла брака въ образъ на Христово-то отношеніе камъ черковж-тж, и го заключява съ увѣщаніе-то си, да ся облѣчемъ въ духовно оржжіе противъ нападаніе-то на тъмнж-тж силж. А въ Посланіе-то до Колоссяны-ты той свидѣтелствува, че І. Христосъ е видимый образъ на невидимаго Бога, Творецъ-тъ на сичкы-ты твари, единственый ходатай между Бога и чловѣци-ты, глава-та на сичкы духове и источникъ-тъ на сякж прѣмѣдростъ, и ясно гы прѣдупазва отъ горѣказано-то лжеученіе. Въ Посланіе-то си до Филиппійци-ты пакъ гы увѣщава да ся държатъ твърдо въ Христа, и да ся прѣдопазватъ отъ оболченіе-то, кое-то вредомъ распространяватъ Іудействувавши-ти лжеучители.

Първо-то и Второ-то си Посланія до Солуняны-ты, Ап. Павелъ написалъ, кога-то живѣлъ годинж и половинж въ Коринтъ. Въ първо-то той гы прѣдупазва отъ опасности-ты за нравственность-тж, подъ кои-то сж подложени сичкы-ти жители на по-голѣмы-ты търговскы градове, — и отъ нѣкои си кривы мнѣнія за второ-то Христово пришѣствіе. А въ второ-то още по-ясно имъ разяснява това ученіе, исказваещъ имъ между това, че прѣди пришѣствіе-то на І. Христа, ще да ся яви Антихристъ.

Първо-то му Посланіе до Тимотея съдържава наставленія до надлѣжяще-то проминуваніе на пастырскы-ты длѣжности. А въ Второ-то си пакъ до него, той казва, че си ожида вече близкж-тж мѣченичскж кончинж, и убѣдително го моли, да побърза да ся намѣри въ Римъ. Въ Посланіе-то си до Тита пакъ, Апостолъ-тъ му показва, кои сж длѣжности-ты на неговия Епископскы санъ.

Посланіе-то му до Филимона, — единъ Християнинъ въ Колосъ, съдържава нѣжнж молбж отъ сърдце за побѣгнжлыя му слугж по имя Онисимъ, кого-то Апостолъ-тъ покрѣстилъ въ Римъ и му го испраща пакъ назадъ.